

Publicerad 2020-07-12 17:24 av I djupet av oss själva

Ja då är det dags att gå!

När allt är tyst och stilla och inga ord finns.

När meningarna blir till luft och orden till gräl. När missförstånd tryter och hela tiden tränger på.

När åskan mullrar och blixten tränger sig in varje liten vrå.

Ja då är det dags att gå.

Gå och kanske gör ett tag så att hjärtan få ro. Kanske kärleken fortfarande finns kvar. Kvar inne i hjärtans inre rum. Men som nu är dålt och skyddat mot smärtan av de ord som hela tiden hörs. Hörs och stannar kvar i rummets andetag.

Andetag som sätts i väggar av stål. Som skriker ut nu är det slut. Nu är allt förbi allt som en gång var vi. Den kärlek som var finnes ej kvar, kanske i det hjärtats inre rum.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren I djupet av oss själva med Poeter.se id #176859 innehar upphovsrätten